

Mindretallets Betænkning, at det er netop med Hensyn til den Slags Udgifter, at Communalbestyrelsens Formand selv tager Initiativet, og altsaa maa støtte den Majoritet, som derfor gjør sig gjældende. Jeg nævnte ligeledes Skolevæsenet; ogsaa der kan den mindre bemidlede Klasse kaste den væsentligste Deel af Byrderne over paa de større Skattebyere, ved at nedsætte Skolecontingenterne til meget ubetydelige Beløb; derved vil Skolefatten naturligtvis forøges, og da Skolefatten i det Væsentlige udredes af de større Skattebyere, saa vil enhver Forøgelse deraf for den største Deel komme til at falde paa de større Skattebyere, hvorimod de mindre Bemidlede, der benytte den offentlige Underviisning, igjennem enhver Nedsættelse af Skolecontingenterne vilde faae en Lettelse. Jeg har anført dette eksempelvis som Grund til foreløbig, indtil man har seet, hvorledes disse Forhold i Kjøbstæderne vilde udvikle sig, at holde paa, at den mere formuende Deel af Indvaanerne gives Leilighed til at have Majoritet i Borgerrepræsentationen.

A. Sager: Det Medlem, som har affattet Mindretallets Betænkning, er for Diebliffet ikke tilstede, ellers skulde jeg ikke have blandet mig i Discussionen, saameget mere som jeg troer, at vi snart vilde komme til en Afstemning af Loven, uden at der synes at være nogen stor Strid tilstede. Det ærede Medlem fra Viborg (Klein) har selv sagt, at han ikke ventede, at hans Endringsforslag vilde vinde Thingets Bifald; men vi maae være ham saameget mere forbundne for, at han har bragt dem ind, som det har forskaffet os et interessant, klart og godt Foredrag. Spørgsmaalet bliver altsaa, om man skal stemme for Lovforslagets § 3 uforandret, eller om man skal stemme for Fleertallets Forandring deraf. Jeg indrømmer, at jeg er enig deri, at Forskjellen er i høieste Grad ubetydelig; men naar den er saa ube-

tydelig, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) anførte, hvorfor skal man da forlade Forslaget og gaae ind paa Endringsforslagene? Der kan idetmindste siges ligesaa meget for at blive ved Loven, som der kan siges for at gaae ind paa Endringsforslagene; jeg vil altsaa haabe, at den ærede Forsamling vil holde sig til Lovforslagets § 3 og iøvrigt gaae ind paa de Forandringer, som Udvalget i det Hele har tilladt sig at stille. Det er ganske vist, som den høitærede Minister gjorde opmærksom paa, at man ikke uden nogen som helst Nødvendighed, og uden at opnaae Noget derved, skal give Eiendomsbesidderne, de større Ciere i Kjøbstæderne, Grund til at troe, at man vil dem tillids, ved hyderligere at udvide Valgretten med Hensyn til de communale Sager; dette Lovforslag er dog et Fremskridt i folkelig Retning, og have vi ikke i Landets forskjellige Stæder, Hovedstaden inclusive, mangfoldige Beviser paa, at man ret godt har vidst at komme Eiendommene tillids. Jeg kunde anføre mangfoldige Exempler paa, hvorledes man, saaledes som Sagerne nu ere, uretfærdigt har overbeholdt de større Eiendomsbesiddere med Hensyn til deres Bidrag til communale Udgifter; vi have her i Thinget haft et meget slaaende Exempel derpaa. Det vil saaledes være i de fleste ærede Medlemmers Erindring, hvorledes de ærede Medlemmer fra Bornholm engang reiste en stor Strid og gjorde visse Paastaande her, for at faae en Frue tilbage, som havde boet i Rønne, og som man havde paalagt saa enorme Afgifter, at hun flygtede fra Den; de søgte, som sagt, at faae hende tilbage igjen; om det lykkedes, veed jeg ikke. Jeg troer heller ikke, at man skal være saa hidstig paa at faae en ganske almindelig Valgret gennemført; der er idetmindste meget afstrækkende Exempler paa, hvorledes en Communes Forfatning kan gaae aldeles tilgrunde derved, at den ubemidlede Deel af Byen har en afgjørende Indflydelse paa Valgene.